

คำวินิจฉัยของ นายชัยอนันต์ สมุทรวิช ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๓๘-๔๐/๒๕๕๒

วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ศาลแพ่งกรุงเทพใต้และศาลจังหวัดสุพรรณบุรีส่งข้อโต้แย้งของจำเลย เพื่อขอให้ศาลมีคำพิจารณาในจดหมายตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๙

ข้อเท็จจริงมีว่า ศาลแพ่งกรุงเทพใต้และศาลจังหวัดสุพรรณบุรีส่งข้อโต้แย้งของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้องรวมสามคำร้อง เพื่อขอให้ศาลมีคำพิจารณาในจดหมายว่า ประการกำหนดดอกเบี้ยอัตราสูงสุดของโจทก์ภายใต้ประการของธนาคารแห่งประเทศไทยเพื่อเรียกเก็บดอกเบี้ยอัตราสูงสุดจากจำเลย ซึ่งศาลยุติธรรมจะนำมาใช้บังคับแก่คดีเป็นประการที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ หรือไม่

ตามคำร้องของผู้ร้องทั้งสามคำร้อง ปรากฏว่า ธนาคารกรุงเทพฯ พាណิชย์การ จำกัด (มหาชน) เป็นโจทก์ยื่นฟ้องผู้ร้องเป็นจำเลยต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ในคดีแพ่ง ๒ คดี และธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เป็นโจทก์ยื่นฟ้องผู้ร้องเป็นจำเลยต่อศาลจังหวัดสุพรรณบุรี ในคดีแพ่ง ๑ คดี สรุปคำร้องแต่ละคำร้องได้ความว่า

(๑) ธนาคารกรุงเทพฯ พាណิชย์การ จำกัด (มหาชน) เป็นโจทก์ ฟ้อง นายสมชาย ชัยศรีชวาดา เป็นจำเลยต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ข้อหา บัญชีเดินสะพัด ถูกยืม ตัวเงิน บังคับจำนำong โดยให้จำเลยชำระเงิน ๓๕๓,๐๖๕,๖๑๕ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราอัตร率为 ๒๕ ต่อปี จากต้นเงิน ๑๕,๕๔๕,๗๕๗.๕๕ บาท จากต้นเงิน ๑๕๕,๕๐๐,๐๐๐ บาท และจากต้นเงิน ๑๗,๖๕๔,๐๖๓.๕๕ บาท นับแต่วันถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระหนี้เสร็จสิ้นแก่โจทก์ เป็นคดีหมายเลขคดีที่ ๒๖๑๕๑/๒๕๕๑

จำเลยให้การปฏิเสธฟ้องของโจทก์ โดยเฉพาะประเด็นที่จำเลยได้แย้งว่า ตามสัญญาภัยและตัวสัญญาใช้เงิน จำเลยยอมชำระดอกเบี้ยให้แก่โจทก์ในอัตราอัตร率为 ๑๕.๒๕ ต่อปี หากจำเลยผิดนัดไม่ชำระหนี้ให้แก่โจทก์ จำเลยในฐานะผู้กู้และผู้ออกตัวสัญญาใช้เงินก็ต้องรับผิดชอบที่จะชำระดอกเบี้ยให้แก่โจทก์ในอัตราดังกล่าว จำเลยเห็นว่าการที่โจทก์ฟ้องบังคับให้จำเลยชำระดอกเบี้ยในอัตราอัตร率为 ๒๕ ต่อปี นั้นขัดต่อกฎหมาย เพราะโจทก์เรียกร้องดอกเบี้ยเกินกว่าที่กำหนดไว้ในสัญญา ฟ้องของโจทก์เกี่ยวกับดอกเบี้ยจึงขัดต่อรัฐธรรมนูญ

(๒) ธนาคารกรุงเทพฯ พាណิชย์การ จำกัด (มหาชน) เป็นโจทก์ ฟ้อง บริษัท พินิจสมบัติ จำกัด ที่ ๑, นายเกริกเกียรติ ชาลีจันทร์ ที่ ๒, ร้อยเอ็ด หมู่บ้านราชวงศ์ดำเนินเดช ตีศกุล ที่ ๓

นายพงศ์พินิจ อินทรทูต ที่ ๔, หมู่บ้านหลวงร่องฤทธิ์ ปราโมช ที่ ๕ เป็นจำเลยต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ข้อหา ผิดสัญญา ด้วยสัญญาใช้เงิน ค้ำประกัน ค่าเสียหาย โดยให้จำเลยที่ ๑-๔ ร่วมกันหรือแทนกัน ชำระเงินจำนวน ๓๕,๓๓๓,๔๔๕.๔๘ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราอัตรายละ ๒๕ ต่อปี ของต้นเงิน ๒๓,๑๐๐,๐๐๐ บาท นับแต่วันถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระให้โจทก์เสร็จสิ้น เป็นคดีหมายเลขคดีที่ ๒๗๑๓๓/๒๕๔๗

จำเลยทั้งห้าให้การปฏิเสธฟ้องของโจทก์ โดยเฉพาะจำเลยที่ ๑-๔ ซึ่งเป็นผู้ร้องให้การโดยแจ้งว่า ตามด้วยสัญญาใช้เงินเลขที่ ๑/๒๕๓๘ ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๓๘ จำเลยที่ ๑ ยอมชำระดอกเบี้ยให้โจทก์อัตราอัตรายละ ๓๓.๓๕ ต่อปี ฉะนั้น หากจำเลยที่ ๑ ผิดนัดไม่ชำระหนี้ให้โจทก์ จำเลยที่ ๑ ในฐานะผู้ออกด้วยสัญญาใช้เงินก็ต้องรับผิดที่ต้องชำระเงินให้โจทก์ในอัตราดังกล่าว การที่โจทก์ฟ้องบังคับให้จำเลยชำระดอกเบี้ยให้โจทก์ในอัตราอัตรายละ ๒๕ ต่อปี จึงขัดต่อกฎหมาย เพราะโจทก์เรียกร้องดอกเบี้ยจากจำเลยเกินกว่าที่กำหนดไว้ในด้วยสัญญาใช้เงิน ฟ้องโจทก์เกี่ยวกับดอกเบี้ยจึงขัดต่อรัฐธรรมนูญ และเห็นว่าประกาศกำหนดอัตราดอกเบี้ยอัตราสูงสุดของโจทก์ภายใต้ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย เพื่อเรียกเก็บดอกเบี้ยอัตราสูงสุดจากจำเลยที่ ๑-๔ ซึ่งศาลจะนำมาใช้บังคับแก่คดี เป็นประกาศที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ

(๓) ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เป็นโจทก์ ฟ้อง นายแดง สว่างศรี เป็นจำเลย ต่อศาลจังหวัดสุพรรณบุรี ข้อหา ภัยเบิกเงินเกินบัญชี มังคบจำนวน โดยให้จำเลยชำระหนี้เบิกเงินเกินบัญชี จากต้นเงิน ๑,๑๑๓,๕๑๔.๒๐ บาท และดอกเบี้ยถึงวันฟ้องอีก ๑๔,๐๓๕.๔๘ บาท รวมเป็นเงิน ๑,๑๓๕,๕๕๓.๗๓ บาท และให้จำเลยชำระดอกเบี้ยแก่โจทก์ในอัตราอัตรายละ ๒๐.๒๕ ต่อปี ของต้นเงิน ๑,๑๑๓,๕๑๔.๒๐ บาท นับแต่วันฟ้องไปจนกว่าจะชำระหนี้เสร็จสิ้น เป็นคดีหมายเลขคดีที่ ๑๔๓๒/๒๕๔๗

จำเลยให้การปฏิเสธฟ้องของโจทก์ โดยเฉพาะประเต็นการคิดดอกเบี้ยซึ่งโจทก์เรียกดอกเบี้ยระหว่างผิดนัดในอัตราอัตรายละ ๒๐.๒๕ ต่อปี เกินกว่าที่กำหนดไว้ในสัญญา ซึ่งจำเลยเห็นว่าโจทก์ ไม่มีอำนาจคิดอัตราดอกเบี้ยเกินกว่าร้อยละ ๑๕ ต่อปี ทั้งนี้ เพราะพระราชบัญญัติคิดดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงินฯ บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นผู้มีอำนาจในการกำหนดอัตราดอกเบี้ยสูงกว่าร้อยละ ๑๕ ต่อปี แต่โจทก์กลับประกาศกำหนดอัตราดอกเบี้ยเอง ดังนั้น ประกาศกำหนดอัตราดอกเบี้ยสูงสุดของโจทก์ภายใต้ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยจึงนำมาใช้บังคับไม่ได้และขัดต่อรัฐธรรมนูญ

ผู้ร้องซึ่งเป็นจำเลยตาม (๑) (๒) และ (๓) จึงยื่นคำร้องเพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา วินิจฉัยว่า ประกาศกำหนดอัตราดอกเบี้ยสูงสุดของโจทก์ภายใต้ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย เพื่อเรียกเก็บดอกเบี้ยวัตรสูงสุดจากจำเลย ซึ่งศาลยุติธรรมจะนำมาใช้บังคับแก่คดีนี้ เป็นประกาศ ที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๖ ผู้ร้องทั้งสามคำร้องจึง ยื่นคำร้องขอให้ศาลมั่นใจว่า ไม่ได้แต่งตั้งให้ศาลจังหวัดสุพรรณบุรี รองการพิจารณาพิพากษากดีไว้ชั่วคราว และขอให้ส่งข้อโต้แย้งของผู้ร้องทั้งสามคำร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา วินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๖๔

เมื่อพิจารณาคำร้องทั้งสามคำร้องแล้วเห็นว่า มีประเด็นที่ต้องพิจารณา วินิจฉัยอย่างเดียวกัน จึงให้รวมการพิจารณาเข้าด้วยกัน มีประเด็นที่ต้องพิจารณา วินิจฉัยว่า ประกาศกำหนดอัตราดอกเบี้ยสูง สุดของธนาคารพาณิชย์ที่ออกโดยอาศัยประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่อง การกำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ปฏิบัติในเรื่องดอกเบี้ยและส่วนลด ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๓๖ ซึ่งประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยฉบับนี้ เป็นประกาศที่มีผลใช้บังคับอยู่ในขณะทำสัญญาตามคำร้องทั้งสามคำร้อง ต้องด้วย รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ หรือไม่

ประเด็นตามคำร้องทั้งสามคำร้องที่ขอให้พิจารณา วินิจฉัยนี้ ข้าพเจ้าได้มีคำวินิจฉัยส่วนตนไว้แล้ว ตามคำวินิจฉัยที่ ๔/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๙ ว่า ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่อง การกำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ปฏิบัติในเรื่องดอกเบี้ยและส่วนลด ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๓๖ และประกาศของธนาคารพาณิชย์เข้าลักษณะบทบัญญัติของกฎหมาย และด้วยเหตุผลดังกล่าวมาใน คำวินิจฉัยส่วนตนแล้ว จึงวินิจฉัยว่า ประกาศกำหนดอัตราดอกเบี้ยสูงสุดของธนาคารพาณิชย์ที่ออกโดยอาศัยประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นประกาศที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ เป็นอันใช้บังคับไม่ได้ตาม มาตรา ๖ ของรัฐธรรมนูญ

นายชัยอนันต์ สมุทรณิช
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ